

Clementinum Quinto.
studia. Universitas.
Ad Rusticum Monachum.
Liber Mailros.
1318. Regisfr. Mon. Hide.

sem, Bononiensem, & Salamantinam in suis decretis eo tempore dignati sunt. Et in Concilio Viennensi sanctum erat, Scholas linguae Hebraicae, Arabicae, & Chaldaicae in Parisen, Oxoniensi, Bononiensi, & Salamantino Studiis (utique celeberrimis) erigendas, ut peritia linguarum posset per instructionis efficaciam obtiniri. Vixique Catholici sufficientem habentes illarum linguarum peritiam, duo uniuscujusque lingua periti eligerentur. Quibus quidem in Oxoniensi, Angle, Scotie, Hibernie & Vallia Prelati, Monasteria, Capitula, Conventus, Collegia exempta & non exempta, & Ecclesiarum rectores in stipendiis competentibus providerent. Ex hisce verbis observare quis potest, & Oxoniam Angliae, Scotiae, Hiberniae & Walliae scholam fuisse praecipuum, & quae nos hodie Academias & Universitates vocamus, apposite olim Studia dicta fuisse, ut B. Hieronymus Galliarum Studia florentissima vocavit. Universitatis autem nomen circa Henrici Terti tempora pro Schola publica invaluit, & nisi mea fallat observatio, non pro loco, sed ipsa studiosorum societate. Sed haec forsan extra callem.

Iam boni Mæcenates urbis interiora, & suburbana augustissimis Collegiis, Aulis, & Gymnasiis, & ea rursum reditus opimis animare coeperunt, (maxima enim Academia pars erat antea in suburbii extra portam Borealem) Regnante Henrico Tertio Ioannes Balliol de Castro Bernardi, qui obiit 1269, pater Ioannis Balliol Regis Scotorum, Collegium Balliolense fundavit, & denominavit, statimque Gualterus Merton Episcopus Roffensis Collegium quod in agro Surriensi posuerat, anno 1274 Oxonię transfutus, locupletavit, & Mertonense Collegium dixit; & Guilielmus Archidiaconus Dunelmensis opus illud Aelfredi, quod Universitatis nunc vocant Collegium, novis operibus restauravit. Quo tempore studiosi, quod Ottone Pontificis legatum, sive potius hirudinem ad exsorbendum sanguinem Anglicum emissum duriuscule excepint, sacris erant interdicti, & indignis modis tractati. Iamque, ut scribit Armachanus, triginta millia studiosorum hic censemantur. Sub Edwardo Secundo Gualterus Stapledon Episcopus Exoniensis Exonense Collegium, Aulamque Cervinam, & ipse Rex eum imitatus Collegium Regium, vulgo Orial, & Aulam S. Mariae posuit. Quo tempore Hebraica lingua hic coepit legi per Iudeum conversum, cui pro stipendio quisque ex clero Oxoniensi pro singulis Marcis sacerdotiū sui unum contulit denarium. Postea Philippa Regina Edwardi Terti uxor Collegium Reginæ, sive Reginale, ut vocant, & Simon Islip Archiepiscopus Cantuariensis Cantuariense extruxit. Tunc studiosi rebus ad vota fluentibus in solecentes divisis factionum nominibus, Septentrionales, & Australes ad intestina, & infana inter se arma conclamarunt; unde Septentrionales Stanfordiam secesserunt & scholas ibi aperire coeperunt. Sed pauculos post annos, cum Phœbus Musis lætius illucens has Martis nebulas dispulisset, redierunt, latæque leges, ne quis Oxoniensis Stanfordia profiteretur, quod huic urbi fraudi foret. Tunc temporis Guilielmus Wiccam Episcopus Wintoniensis Collegium admodum magnificentum, quod Novum dicunt, excitavit, in quod è suo Wintoniensi

collegio optima ingenia quotannis transferuntur. Richardus etiam Angerwil Episcopus Dunelmensis Philobiblos dictus, Bibliothecam in publicum studiosorum usum instruxit. Ejusque successor Thomas de Hatfield Dunelmense Collegium monachis Dunelmensis, & Richardus Fleming Lincolnensis Episcopus Lincolnense locavit. Benedictini etiam monachi id tempus Collegium Glocestrense collata pecunia condiderunt, in quo unus & alter monachus è singulis Benedictinorum Cœnobii alebatur, qui postea apud suos bonas literas profiterentur. Iam ut Canonicos S. Frideswidæ taceam, quatuor pulcherrima Fratrum cœnobia in suburbii surrexerant, in quibus & multi non vulgariter erudit floruerunt. In sequente seculo cum regnaret Henricus Quintus, Henricus Chicheley Archiepiscopus Cantuariensis bina, & ea egregia adificavit collegia, quorum alterum Omnium animalium memoriae, alterum Divo Bernardo dedicavit. Nec longo interiecto tempore Guilielmus Wainfleet Episcopus Wintoniensis Collegium Mariæ Magdalena opere eximium, situ percommode, Schola & ambulacris admodum amœnum erexit. Eodemque tempore Schola Theologica elegantis extorta est, ut illud Xeuxidis ei jure inscribi possit, *Invisum facilis aliquem, quam imitaturum;* atque Bibliothecam in ejus superiori parte institutam centum viginti novem selectissimis libris, quos magnis impensis ex Italia comparavit, exornavit Humfredus ille Bonus Dux Glocestriae bonarum literarum summus admirator. Sed hos quorundam privata avaritia publico usui jam prius invidit. Nunc vero, quod fœlix faustumque fit, ex equestri ordine vir clarissimus Thomas Bodley hujus Academiæ alumnus, magno sumptu, & studio nunquam satis laudato eodem in loco optimis libris undique conquisitis novam instruit Bibliothecam, ut denuo habeat Academia publicum sapientiæ armamentarium, & ipse gloriam, quæ omnium seculorum memoria efflorescat. Cumque veteri prudentissimorum instituto ex auro, argento, aut ære in Bibliothecis illi dicati fuerint, quorum cura illæ institutæ, & quorum immortales animæ in iisdem loquuntur, ut ævi vetustas contra homines non valeret, & mortalium desideria, quia omnes scire cupiunt qualis fuerit aliquis, lenirentur: Academiæ Cancellerius ut suæ simul memoriae consuleret, Thomæ illi Bodleio optime de Repub. literaria merito, imaginem cum hac inscriptione ibidem dicavit:

THOMAS SACKVILLVS DORSETIÆ COMES, SVMVVS ANGLIÆ THE SAVRARIVS, ET HVIVS ACADEMIÆ CANCELLARIVS
THOMÆ BODLEIO EQVTI AVRATO, QVI BIBLIOTHECAM HANC INSTITVIT, HONORIS CAVSSA PIE POSVIT.

Henrico VII regnante, ut adhuc melius literarum honori consuleretur, Guilielmus Smith Episcopus Lincolnensis Collegium Aenianis, quod optimus ille & pius senex Dominus Alexander Nowell Sancti Pauli Londini Decanus proventibus auxit, & Richardus Fox Episcopus Wintoniensis Collegium Corpus Christi nominatum

Thomas.
Bodley.

Plinius
Lib. 35.
cap. 2.